საბოლშევიკო შეკავშირების ქვეყნიერი მეგრელთა

წელიწადი მეხუთე

კომუნისტი

№ 202 სამშაბათი, 4 სექტემბერი, 1923 წ.

ცენტრალურ და ტფილისის კომიტეტის და სრ. საქ. მ., გ. წ. არ. და მეტრ. დეპ. სამ.

ცალკის ორგანო

რედაქცია ტფილისი, რუსთველის პრ. № 24 მეორე სართული

რედაქციაში საქმისთვის მოსაპარაკებლად შეიძლება ყოველდღე გარდა კვირა-უქმე დღეებისა 2-დან 3 საათამდე

ტელეფ. ნომრები რედაქტორის 14—76

მდივანი 10—58

მთავარი კანტორა ტფილისი, რუსთველის პრ. № 24

ტელეფ. 5—43

ხელის მოწერის თვიური ფასი: ქალაქში 6.000.000 მ. ქალაქს გარეშე მცხოვრებთათვის—6 500.000 კოლექტ. ხელის მოწ. 4.000 000 მანეთი გაანცხადება 15 კაპ. ჩერვონცებით ნოემბრის სტრიქონი. სამკლოვიარო განცხადება 4 მანეთი ჩერვონცებით.

დღიური

— იტალიის მთავრობამ, მეუხლეს დღეს იმის შესახებ, რომ ერთა ლიგის ტერიტორიული ურთიერთობა საბერძნეთისადმი არ შეუსრულება, დაიწყო სამხედრო მოქმედება. იტალიის სამხედრო ხომალდებმა დაბომბეს საბერძნეთის სხვა კუნძულები.

გაზეთების ცნობით, იტალიას განზრახვა აქვს სამუდამოთ ჩაიგდოს ხელში საბერძნეთის კუნძულები, რომ ამით თავისი მეგობონია დაამყაროს ხმელთა შუა ზღვაში.

— მემარჯვენე პარტიები სახალხო კამპანიას ეწევიან შტრეზემანის კანდიდატის წინააღმდეგ „ტევტონური პარტიის“. გაზეთები აგიტაციას ეწევიან სამხედრო დიქტატურის სახარგებლოდ.

ყოველდღიური გაზეთი ფასი 250,000 მან. № 202

დღევანდელი №-რი შეიცავს 6 გვერდს

სამშაბათს, 4 სექტემბერს, სალამოს 7 საათზე,

დანიშნულია

ს. ს. ცაკის პრეზიდიუმის სხდომა.

დასწრება ყველა წევრთა და კანდიდატთა სავალდებულოა.

ს. ს. ცაკის მდივანი პ. საბაშვილი.

ყველა საოლქო და სამაზრო კომიტეტებს

ს. ა. კ. კ. ცეკას დადგენილებით, 15 ენკენისთვისათვის კ. ტფილისში მოწვეულია მთრიგი—მე-6 (მე-3-მე ლეგალური) სრულიად საქართველოს ახალგაზრდთა კომუნისტური კავშირის

ყრილობა

ყრილობაზე დასმულია შემდეგი საკითხები:

1) მოხსენება ს. ს. რ. კ. საერთაშორისო და შინაურ მდგომარეობაზე.
2) ს. ა. კ. კ. ცეკას ანგარიში.
3) საქ ახალ. კომუნისტური კავშირის ამოცანები.
4) სასკოლო აღმშენებლობა.
5) ბავშვთა კომუნისტური მოძრაობა.
6) ცეკას არჩევნები.

ყრილობაზე იმუშაებენ სექციები.

ა) საორგანიზაციო.

1) კავშირის აქტიურ შემადგენლობის მომზადება.
2) წითელ ჯარში და წვევამდეთა შორის მუშაობა.
3) ს. ა. კ. კ. სტრუქტურა.
4) ს. ა. კ. კ.-ში ფიზიკური კულტურის საქმის განვითარება.
5) ქალთა შორის მუშაობა.
6) ეროვნულ უმცირესობათა შორის მუშაობა.
7) საალრიცხვო, საინფორმაციო და სასტატისტიკო საქმის დაყენება.
8) მუშაობა მოწაფეთა შორის.

ბ) საagიტაციო საპროპაგანდო.

1) პოლიტ. განათლების სისტემა.
2) აქტივისტების თვითგანვითარება.
3) ყოფაქცევის ნორმების გამომუშავება.
4) სოფლათ მუშაობა.
5) საპროპ. კოლექტივების მუშაობა.
6) კომკავშირის პრესა.

გ) ეკონომიური.

1) მუშათა ახალგაზრდობის ტარიფი.
2) უმუშევრობა.
3) ქალაქად და სოფლად პროფესიონალური მუშაობა.
4) სასოფლო-სამეურნეო განათლება.
5) მუშათა ახალგაზრდობის სკოლები.
6) ტრანსპორტზე მუშაობა.

წარმოსადგენლობის ნორმა: 150 ათვალრიცვი გზავნის 1 დელეგატს.

ს. ა. კ. კ. ცეკას მდივანი: გ. დევდარიანი.

საგერძნეთ-იტალიის ომის მოლოდინში

შეგვიძლია უკვე ვთქვათ, რომ ამ „მოლოდინშიც“ თითქოს აღარ ვართ თუ მხედველობაში მივიღებთ, რომ ზარმაზარებმა უკვე იშიქეს. პირველი შეტაკება კუნძულ კორფუზე, რომელსაც შეესია იტალიელები, გაგრძელდა თითქმის ერთი საათი და მას, ბუნებრივია, მოჰყვა მსხვერპლიც.

კუნძული დაშერილია.

საომარი მდგომარეობის შესახებ ორ სახელმწიფოთა შორის ჩვეულებრივი დეკლარაცია ერთი ან ორივე ხმარის მიერ ჯერ არ გაკეთებულა, მაგრამ როგორც პირველი ენერგიული ნაბიჯი ფაშისტური მთავრობის საბერძნეთის ფაქტიურ მფლობელობაში მყოფ ერთ კუნძულზე, ისე ის გამოხმაურება და ერთნაირი პანიკა, რომელსაც ვამჩნევთ მიღებულ რადიოების თანახმად ევროპის ზოგიერთ ცენტრებში ყველა ეს სიმპტომატიურია საკმაოთ და მეტყველებს იმაზე, რომ ჩვენ ვუახლოვდებით თუ არა ისეთ მომენტს—ჯერ ამის ნიშნები არ არის—რომელიც შეანძრევს სარაევოსებურათ მთელ მსოფლიოს, ყოველ შემთხვევაში ისეთს, რომელიც ხხვა მსგავს „ენერგიულ ფესტივალთან“ ერთათ რაზმაავენ სახელმწიფოებს ახალ შეხლა-შემოხლებისათვის.

საბერძნეთ-იტალიის შორის დაწყებული კონფლიქტის გამოსავალი წერტილი ოფიციალურათ არის ის, რომ საბერძნეთის საზღვრებთან მოკლულ იქნა ხუთი იტალიელი, საბხედრო პირები, წევრები კომისიის, რომელსაც დავალებული ჰქონდა საბერძნეთ-ალბანეთის საზღვრების გარკვევა. რასაკვირველია, არავინ არ დაიჯერებს, რომ ბუსოლინის მთავრობა, რომელმაც „ტახტი“ დაიკავა ასეულ და ათასეულ იტალიელთა ცხედრებზე გავლით და რომლის მიმდევარ ა სტაქიაა სწორედ მკვლელობა, სისხლის ღვრა, პოგრომები თავიანთივ თანამემამულეებზე, რომ ასეთი მთავრობა არაჩვეულებრივ მკრძნობიარე შეიქნა იტალიელების დაღუპვის გაგონებაზე. ეს, რასაკვირველია. ასე არ არის. და გარდა ამისა, როგორადაც დანაშაული არ უნდა იყოს მოწინააღმდეგე მხარე, ყოველთვის შესაძლებელია მსგავს შემთხვევებში კონფლიქტის მშვიდობიანი გზით მოწესრიგება. ამის მაგიერ იტალია უგზავნის საბერძნეთს ისეთ ულტიმატუმის ხასიათის მოთხოვნებს, რომელიც შეიძლება მოითხოვნოს მხოლოდ ქვეყანამ, ომში დამარცხებულმა ან და ისეთმა, რომელმაც „გადასწყვეტა“ დაჰკარგოს ყოველგვარი ნიშანი დამოუკიდებლობის და საერთაშორისო პრესტიჟის.

ხუთი იტალიელ საზღვრო პირის მოკვლა—ეს საბაბი შეიქნა იტალიელ ფაშისტებისათვის გამოიყენონ შემთხვევა თავიანთი რეჟიმის შინაურ და საგარეო მდგომარეობის გაამტკიცებლათ.

ინტერესთა წინააღმდეგობა საბერძნეთ-იტალიის შორის იმავე ალბანეთის „მემკვიდრეობის“ შესახებ ახალი არ არის. ორი უმთავრესი **ანგლობრივი** მეტოქე ხმელთაშუა ზღვის ნაპირებზე, რაიმე გლახათ მდებარე ადგილის ხელში ჩასაგდებათ, იყვნენ ეს ორი მონაპირე სახელმწიფო. როგორც პირველი ისე მეორე ბალკანეთის ომის შემდეგ არა ერთხელ ყოფილა დიპლომატიური შტატკება ამ ორ სახელმწიფოთა შორის, რომელთა განვითარებული აღებ-მიცემობა გზაზე ეხებიან ერთიერთმანეთს. სულ უკანასკნელ ხანებში, როდესაც არჩეოდა ოსმალეთ-საბერძნეთის კონფლიქტი, იტალიამ თავისი საკუთარი ანგარიში დაუყენა საბერძნეთს და მიიღო კიდეც დაკმაყოფილება. მიუხედავათ ამისა იტალია მუდამ ადევნებდა თვალყურს, ხათა არ მოხდარიყო „გულახათ მდებარე ადგილების“ ისეთი „გადაჯგუფება“, რომელიც გააძლიერებდა თავის უახლოეს მოქიშპეს. როდესაც ანტანტის ელჩთა კონფერენციის მიერ გადაწყვეტილი იყო სხვათა შორის ალბანეთ-საბერძნეთის საზღვრების გამოჯვნა, იტალიამ მოახერხა ხელთ ეგდო ეს საქმე, რადგან დაინტერესებული იყო საბერძნეთის შევიწროებით, რასაც ის ადვილათ მოახერხებდა ალბანეთის ამოძრავებით მის წინააღმდეგ. ამნაირათ უკვე ძველიდანვე დაწყებული წინააღმდეგობა აშკარა მტრობაში გადვიდა მას შემდეგ, რაც საბერძნეთ-ალბანეთის კონფლიქტის „არბიტრათ“ ელჩთა კონფერენციამ მათდა განსაკუთრებით საბერძნეთს, მოახვია თავზე იტალია. საბერძნეთის ნაციონალისტებში დაიწყო სასტიკი კამპანია წინააღმდეგ იტალიელისა, რომლებიც მიზნათ ისახავენ სრულ ჰეგემონიას ხმელთაშუაზღვის ნაპირებზე.

ჩვენ ვხედავთ, რომ ეს ერთ-ერთი იმ თავსატეხ კვანძთაგანია მსოფლიოს ყველა კუთხეებში გაბნეულ, ზოგან აშკარა, ზოგან კი მოვლემარე, წინააღმდეგობათა ქსელების, რომელსაც შეუძლია ცეცხლის ალში გახვიოს არა მარტო კონფლიქტში პირველი შეხედვით უშუალოთ დაინტერესებული მხარეები, არამედ სხვა სახელმწიფოებიც.

დღევანდელი იტალია-საბერძნეთის შეტაკება ძლევა ამის სურათს. ლონდონში დიდი აღელვებაა და რადიოს ცნობით ინგლისი გულხელ-დაკრეფილი ვერ დაიწყებს შორიდან მთქნარებას ამ ამბების შემყურე. საფრანგეთი, რომელიც მუდამ ცდილობს იტალიის გულის მოგებას ინგლისის დასაპირისპირებლათ საკონტრაბეციო საკითხში, უკვე ჩრნს თანაგრძნობას იტალიასადმი. ამნაირათ იწყება ჩვენს თვალ წინ დარაზმვა ორი სხვადასხვა ინტერესების წარმომადგენლების, რომლებიც დიდი ომის დროს ერთ კოალიციაში იყვნენ მოქცეულნი.

ძნელია იმის თქმა, რამდენათ შორს წავა ეს პროცესი და რას უქადის კატასტროფას „ხვალინდელი დღე“, მაგრამ ერთი ცხადია, რომ პერმანენტული იმპერიალისტური სისხლისღვრის ატმოსფერაში არა სჩანს სხვა ძალა გარდა ევროპის რევოლუციონური პროლეტარიატისა, რომელიც მოწოდებულია აქტიური გამოსვლით ჩაკრას არა მარტო დაწყებული კონფლიქტი, არამედ მიწაზე გაანარცხოს მამთძრავებელი ძალებიც ამ კონფლიქტების.

აგიტაციის და პროპაგანდის საკითხები საქართველოში

IV

გამომცემლობის დარგში საბჭოთა სისტემა!

ჩვენს მკითხველს არ ესაჭიროება ლპარაკი გამომცემლობის ძნიშვნელობაზე. მას საკმაოთ ესმის და აქეს შეგნებული ეს. ამიტომ ამაზე შეჩერება არავითარ საჭიროებას არ წარმოადგენს. აქ ჩვენი გვინდა მხოლოდ შევეხოთ ქართული გამომცემლობის საქმეს; მის ნაკლს და იმას, თუ როგორ უნდა გავაუმჯობესოთ ის. პირველ წერილში ანტირელიგიური პროპაგანდის შესახებ ჩვენ გაკვრით შევეხეთ გამომცემლობის საკითხს და აღვნიშნეთ, რომ ეს დარგი ჩვენი მუშაობისა თავის სიმაღლეზე არა სდგას, რომ ქართველ მუშას და გლეხს ჩვენ ვერ მივაწოდეთ დღემდის ისეთი სერიოზული რამე, რომელიც მას მისცემდა მეცნიერულათ დასაბუთებულ წარმოდგენას მსოფლიოზე და ცხოვრებაზე, აშკარათ გახდიდა მისთვის რელიგიის წარმოშობის საკითხს. მაგრამ ეს ცოტაა. მარტო აქ კი არ მოიკოჭლებს ჩვენი გამომცემლობა არამედ სხვა დარგებშიაც. ჩვენ შეიარებაც კი არ შეგვიძლია ჩვენი გამომცემლობის რუსეთის გამომცემლობასთან. რა წიგნი გინდათ, რომ რუსულ ენაზე არ იყოს გადათარგმნილი და გამოცემული? საღკეთესო ნაწარმოებნი დასავ. ევროპის მეცნიერებისა გადმოთარგმნილი არის. რუსეთის მკითხველ საზოგადოებას ამით აქვს საშვალება ღრმათ ეზიაროს მეცნიერულ საკითხებს. ჩვენში? ჩვენში ჯერ პირველი ნაბიჯებიც არ გადაგვ-დგამს.

ავიღოთ მაგალითები. შევჭირდეთ პოლიტიკურ ეკონომიაზე. რა გამოვეცით ამ დისციპლინიდან? დიდის ვაი-ვაგლახით ბოგდანოვის დაწყობით და მოკლე კურსი ეკონომიური მეცნიერებისა. მაგრამ ეს შრომები ეხებიან სამეურნეო ცხოვრების განვითარების ყველა ეპოქებს დაწყებული პირველყოფილი კომუნიზმიდან. მათ არა აქვთ დასახული **სპეციალური მიზანი**—შესწავლა კაპიტალისტურ საზოგადოებაში მომქმედ კანონებისა. ეს პოლიტიკური ეკონომიის საქმეა და არა ეკონომიური მეცნიერების, რომელიც ბოგდანოვის შრომებში წარმოდგენილია როგორც ისტორია სამეურნეო ცხოვრების ფორმების განვითარებისა. აშკარაა ეს გამოცემები ვერ დააკმაყოფილებს დღეს ჩვენს მკითხველს, ჩვენს საბჭოთა—პარტიული სკოლის კურსანტებს და სხვ. მათთვის მიუწდომელ ხილად რჩება სხვა კაპიტალური შრომები ამ დარგში. ვინც რუსული ენა არ იცის, ის ვერასოდეს ვერ მოახერხებს წაიკითხოს მარქსის „კაპიტალი“, ენგელსის „ანტიდიურინგი“, ბუხარინის „გარდამავალ ხანის ეკონომიკა“ და სხვანი. რაღა ბევრი გავაგრძელოთ, ჩვენ ჯერაც ვერ შეგვიმუშავებია სწორი სამეცნიერო-ეკონომიური ტერმინოლოგია. ამიტომ ერთი და იგივე ტერმინები სხვადასხვანაირათ ესმით სხვადასხვა მომუშავეთ პოლიტიკური ეკონომიის დარგში.

ჩვენი ლიტერატურა არ არის მდიდარი არც სხვა დარგებში. ისტორიული მატერიალიზმის შესახებ არსებულ ლიტერატურას ქართველი მკითხველები მხოლოდ ციტატებით და ამონაწერებით იცნობენ. ამ ახლო ხანში გამოაცემა ცნობილ ბუხარინის „თეორია ისტორიულ მატერიალიზმისა“. სხვა სერიოზული და კაპიტალური ნაშრომები გადმოთარგმნილი არ არის. ამავე დროს რუსეთში და სხვა ქვეყნებში ისტორიული მატერიალიზმის პრობლემათა დამუშავება თანდათან წინ მიდის.

ავიღოთ მესამე დარგი. ვთქვათ, ქართველ მუშას ან გლეხს უნდა წაიკითხოს რამე ბიოლოგიიდან, გჭეროს დარვინის ევოლიუციონურ და სელექციონურ თეორიებს. ეს აუცილებელ საჭიროებას წარმოადგენს, მეტადრე დღეს, როდესაც რელიგიის წინააღმდეგ დიდ შეტევას ვაწარმოებთ. დადებითი მუშაობა ამ დარგში, რელიგიურ ცრუმორწმუნეობათა გაფანტვის დარგში, შესაძლებელი იქნება მაშინ, როდესაც მშრომელთ მივსცემთ ახალ გაგებას ქვეყნის და ადამიანის წარმოშობისას, ვინემ ამას აძლევენ მათ სოფლის და ქალაქის ღვთდლები და ბერები. არ კმარა იმის მტკიცებაც, რომ რელიგია ოპიუმია ხალხისათვისო. ეს მართალი არის, მაგრამ რევოლიუციონური ეპოქის მიერ გამოღვიძებულ კრიტიკულ აზრს დღეს ეს აღარ აკმაყოფილებს, მათ უმეტეს, რომ ქართველი ხალხი უწინაც არ იყო დიდათ მორწმუნე. მას ესაჭიროება მეცნიერული ცოდნა, მეცნიერული დასაბუთება ევოლიუციონური და რევოლიუციონური პრინციპებისა. ეს რომ შეეძლოთ, ამისათვის გვესაჭიროება იგივე ადვილი გასაგები წიგნები ბიოლოგიიდან, ასტრონომიიდან და სხვ. ქართულ ენაზე კი ასეთი წიგნებს ძლიერ იშვიათად შეხვდებით. მოიპოვება მაღალი რიგი პოპულიარული წიგნებისა ამ დარგებიდან რუსულ ენაზე, რომელთაც ქართული გადმოთარგმნა და გამოცემა ესაჭიროება. რუსულათ კი მხოლოდ მცირე ნაწილს აქვს საშვალება გაიგოს. ერთის სიტყვით, გამომცემლობის დარგში ჩვენ ძლერ შორს არ წავსულვართ. ამავე დროს მე-12-ტე ყრილობა ჩვენი პარტიისა განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევს ნაციონალურ ენებზე მარქსისტული და სამეცნიერო ლიტერატურის გამოცემას. მაშ რაშია საქმე, რა არის მიზეზი, რომ ჯერ-ჯერობით წარმატებით ვერ მიდის გამომცემლობის საქმე? ჩვენ ყველას შეგნებული გვაქვს მნიშვნელობა სამეცნიერო და მარქსისტული გამომცემლობისა, მაგრამ ეს როდი კმარა. **უსისტემობა, გეგმის უქონლობა** ახასიათებდა ამდენხანს ჩვენს გამომცემლობას. **აი ეს უსისტემობა უნდა მოვსპოთ, აი ამ უგეგმობას უნდა მივუღოთ ჩვენ ბოლო.**

გაკვრით ვიტყვი კვლავ რუსეთზე. მოსკოვში და პეტროგრადში სახელმწიფო გამომცემლობა სცემს აფარებელ წიგნებს. ამავე დროს დიდ აქტივობას იჩენს ამ დარგში კოოპერატიულ წიგნის გამომცემლობა: „მოსკოვის მუშა“, რომელიც თავის წევრებს შეღავათიან ფასებში აწვდის წიგნებს. როგორ არის განაწილებული საგამომცემლო ფუნქციები ამ დაწესებულებათა შორის? თუ სახელმწიფო გამომცემლობა უფრო მეტ ყურადღებას აქცევს სკოლებისათვის სახელმძღვანელოების გამოცემას, მეორალ-კლასსიკების და სხვ. გამოცემას, „მოსკოვის მუშა“ უფრო სცემს მარქსისტულ-სამეცნიერო ლიტერატურას, რევოლიუციონურ ბელლეტრისტიკას და სხვ. ერთის სიტყვით, უდიდეს დახმარებას უწევს პარტიას, უზრუნველყოფს რა მას საბჭოთა-პარტიულ სკოლებისათვის, მარქსისტული წრეებისა და თვითგანვითარებისათვის აუცილებელ გამოცემებით. ყველა დამკვირვებელ ამოცანებს პარტიისათვის „მოსკოვის მუშა“ ასრულებს. მან გამოსცა აუარებელი, ფრიად სასარგებლო წიგნები და მოიპოვა დიდი პოპულიარობა საბჭოთა კავშირის ყველა კუთხეებში. მაგრამ ის კონკურენციას როდი უწევს სახელმწიფო გამომცემლობას. არა, ისინი მეშვიდობენ სრული კონტაქტით, განაწილებული აქვთ ისეთი შრომის განაწილება ფუნქციები. ასეთი შრომის განაწილება არის აქ საჭირო. სახელმწიფო გამომცემლობამ **უმთავრესათ** ყურადღება უნდა მიაქციოს შრომის სკოლების უზრუნველყოფას სახელმძღვანელოებით, საბუნებისმეტყველო-სამეცნიერო ლიტერატურის გამოცემას. „მოსკოვის მუშა“ წიგნსა“, ან თუ ეს იქნება სხვა რომელიმე კოოპერატიული წიგნის გამომცემლობა, მიზნათ უნდა დაისახოს „მოსკოვის მუშის“ ფუნქციის შესრულება ქართველი მუშისა და გლეხისათვის. მაგრამ ფუნქციათა ასეთი განაწილება როდი კმარა. საჭიროა გამომუშავება საწარმოო პროგრამისა მთელი 1923-24 წლისათვის. ყოველ სამეცნიერო დარგში უნდა გვქონდეს **მინიმალური** ბიბლიოთეკა მაინც, ასე მაგალ. ბიბლიოთეკა ანტირელიგიური პროპაგანდისა, ბიბლიოთეკა პოლიტ. ეკონომიისა, ისტორიული მატერიალიზმისა და სხვ. ამაზე საჭიროა სერიოზული მოფიქრება და გეგმის ისე შემუშავება, რომ ელემენტარული, პოპულიარული წიგნაკები მაინც გვქონდეს ქართულ ენაზე სხვადასხვა დარგიდან. ამისათვის საჭიროა შედგენილ იქნას სია გამოსაცემ, აღცლებელ წიგნებისა საბჭოთა პარტიული სკოლებისათვის, თვითგანვითარებისათვის და სხვ. **უსისტემობას** გამომცემლობაში ბოლო უნდა მოვუღოთ და ქართველ მკითხველ მუშას და გლეხს უნდა მივაწოდოთ მისთვის აუცილებელი ლიტერატურა. **გეგმით მუშაობა, აი რა უნდა იქნას ჩვენი ლიტერატურის ქართული გამომცემლობის დარგში.**

კ. ორაგველიძე.

იტალია-საბერძნეთის კონფლიქტი

იტალია ომისთვის ემზადება.

რომი. 1 სექტემბერი. იტალიის ულტიმატუმის უარყოფა საბერძნეთის მთავრობის მიერ მოულოდნელი არ იყო იტალიის მთავრობის წრებისათვის; ფაშიზმის მოწინააღმდეგე წრეებიც კი მხარს უჭერენ მთავრობას. იტალიის ფლოტი მზათ არის ომისთვის; ქვეითა ჯარები ემზადებიან ალბანეთში გამგზავრებისათვის. მთავრობის განკარგულებით, შეწყდა გემთა მიმოსვლა საბერძნეთსა და იტალიას შორის.

ბუქარესტიული პრესა აცხადებს, რომ იტალია ზათ უნდა იყოს ყველაფრისათვის. ფაშასტური პრესა სასტიკ კამპანიას ეწევა საბერძნეთის წინააღმდეგ და ემუქრება მას ისეთი ზომების მიღებით, რომელთა შედეგების გათვალისწინება ძნელია; პრესა ხაზს უსვამს იმ გარემოებას, რომ **მუსოლინი უარს არ იტყვის არც ერთ მუხლზე და არავითარ დათმობაზე არ წავა.**

პოლიტიკური წრეები ფიქრობენ, რომ იტალიის პირველი რეპრესიული ზომა იქნება საბერძნეთის ზოგიერთ კუნძულების ოკუპაცია, და მათ შორის კუნძულ კორფუსი. იტალიის კაბინეტის სხდომაზე მთავრობის ყველა წევრებმა მუსოლინის პოზიცია და საბერძნეთის წინააღმდეგ მიღებული ზომები.

გაღამწყვეტ მოქმედებების დაწყება.

რომი. 1 სექტემბერი. იტალიის სამხედრო გემის „პრეშუდა“-ს სკომანდო შემადგენლობამ კუნძულ კორფუს სამხედრო ხელისუფლებას მოსთხოვა კუნძულის სარჩო ჩაბარება.

კუნძულ კორფუს დაკავება.

ვენა. 2 სექტემბერი. იტალიის მთავრობამ არ მიიღო საბერძნეთის შემარიგებელი ნოტა და ნახევარი საათის სრულის შემდეგ დაიჭირა კუნძული კორფუ ყუმბარების დაშენის დროს მოკლულია 15 კაცი. საბერძნეთის გემებს ბრძანება მიეცა დახმარება კუნძული კორფუ. იტალიის ჯარებმა დაიჭირეს კორფუს კუნძული ბაკხოი.

კორფუს დაკავება ამტკიცებს იტალიის მისწრაფების ჰეგემონია ჩაიგდოს ხელში ადრიატიკის ზღვაზე და არღვევს დიდ სახელშეკრულებოების მიერ ხელმოწერილ 1863 წლის ლონდონის ხელშეკრულებას, რომელიც აწესებდა კუნძულ კორფუს გადაცემას ინგლისისა და საბერძნეთისათვის.

ინგლისის პრესა კონფლიქტის შესახებ.

ლონდონი. 1 აგვისტო, პრესა შეწუხებულია იტალია-საბერძნეთის კონფლიქტით, ადარებს მას სარაევოს მკვლელობას და მოითხოვს ერთა ლიგის ჩარევას. „მორნინგ პოსტი“ სიმპატიებს გამოსთქვამს იტალიის მიმართ. სხვა გაზეთები მშუხარებას გამოსთქვამენ იმის გამო, რომ იტალიის მთავრობა მეტისმეტათ აჩქარდა.

იტალიის მეორე ულტიმატუმი.

ვენა. 1 სექტ. ხაჟანგეთის პრესის ცნობებით, კუნძულ კორფუს დაკავის შემდეგ, იტალიის ელჩმა ათინაში საბერძნეთის მთავრობას გადასცა მეორე **უდგომატუმი**, რომელიც მოითხოვს იტალიის **ყველა** მოთხოვნილებების **შესრულებას ხუთი** საათის განმავლობაში.

იტალია ანგარიშს არ უწევს ერთა ლიგას.

რომი. 3 სექტემბერი. იტალიის მთავრობა უარზე სდგას და არ არის თანახმა იტალია-საბერძნეთის კონფლიქტი ერთა ლიგას გადასცეს. **უარს იმით ასაბაბუთებს, რომ ლიგაში შესული ყველა დანარჩენი სახელმწიფოები უარს აცხადებენ სხვადასხვა საკითხების გადაცემაზე ერთა ლიგისათვის.** ამას გარდა, იტალიისათვის მიყენებული შეურაცხყოფა იმგვარია, რომ ერთა ლიგის არბიტრაჟი ყოველად მიუღებელია.

კურძულების ოკუპაცია.

რომი. 3 აგვისტო ვუშინ დილით იტალიის რამდენიმე გამანადგურებელმა დაიჭირა კუნძულები: პაქსოსი და ანტიპაქოსი, რომლებიც კორფუს კუნძულის მეზობლად მდებარეობენ.

მიზანი და მნიშვნელობა კორფუს დაჭერისა.

რომი. 3 სექტემბერი. რომის გაზეთები აღნიშნავენ, რომ იტალიის ჯარების მიერ კორფუს კუნძულის დაჭერას დიდი მნიშვნელობა აქვს, რადგან ამის მეობებით ალბანეთისა და იტალიის შორის მდებარე საზღვაო გზა იტალიის სრული მეთვალყურეობის ქვეშაა მოქცეული. კორფუს კუნძული ყველაზე მნიშვნელოვანი სტრატეგიული პუნქტია ამ გზაზე. ამ კუნძულების დაჭერა იტალიას პირველად ეძლევა შემთხვევა სრული კონტროლი გაუწიოს მთელს ადრიატიკას. **იტალიის მოქმედებას ყველგან ისე უცქერიან, როგორც პირველ ნიბიჯს უფრო რთულ პოლიტიკურ გეგმისას, რომლის წყალობითაც იტალია გაფართოვებს თავის გავლენას ბალკანეთის სახელმწიფოებზე და ხმელთა შუა ზღვაში.**

იტალიის ჰაეროპლანები საბერძნეთის სანაპიროებზე.

რომი 3 სექტ. იტალიის ჰაეროპლანები განუწყვეტლივ დაბომბავენ საბერძნეთის სანაპიროებს.

მუსოლინის მუქარა.

რომი 3 სექტ. იტალიის ჰაეროპლანებმა ბომბები ჩამოაგდეს პირეასზე. მუსოლინიმ მთელი ღამის განმავლობაში თავის კაბინეტში იმყოფებოდა. მასთან იყო ადგილთვე საზღვაო და სამხედრო მინისტრები კონტრაქტისა და შეთანხმებული განკარგულებების გასაცემად. იტალიის მეფე რომში გამოემართა.

სამხედრო წესები.

რომი. 3 სექტემბერი. „დეილი მეილ“-ის კორესპოდენტის ცნობით, რომიდან ტარტოს ნაეთსადგურში (იტალია) საომარი მზადება სწარმოებს. **ჯარის ნაწილი უკვე გემებზე მოათავსეს, მეორე ნაწილი—სრულ სათმარ წესზეა გამზადებული.** ტორენტის ნაეთსადგურში იტალიის ფლოტს მოელიან სიცილიიდან.

ბერლინი. 3 სექტემბერი მილანიდან იუწყებიან, რომ საბერძნეთის მთავრობამ გადასცა იტალიის ელჩს ათინაში საპასუხო ნოტა იტალიის მთავრობის ულტიმატუმზე.

საბერძნეთის ნოტა უარყოფს მტკიცებას, რომ თითქოს იტალიის ოფიცრების მოკვლა მომზადარიყოს საბერძნეთის ხელისუფლების თვალ წინ. რომელ ეროვნებას ეკუთვნიან მკვლელები ჯერ-ჯერობით არ არის გამორკვეული და არ ჰრის აგრეთვე ცნობები იმის შესახებ, რომ მკვლელობა ჩადენილია ბერძნების მიერ. საბერძნეთის მთავრობას არ შეუძლია განსაზღვროს ომის შემდეგ აწარმოებდა ბალკანეთის ომის შეხძლებლობა აიძულებს საბრძნეთს „ბალკანეთის ხალხის მშვიდობიანობის“ ლიგაზე ხმის მიცემა.

ძველი ისტორია.

ვენა. 2 სექტემბერი. ალბანეთ-საბერძნეთის საზღვრების საკითხი, როგორც ცნობილია, დასმულ იქნა 1912 წელს, როდესაც ლონდონის კონფერენციაზე გამორკვეული იქნა ალბანეთის საზღვრები, რომლის წინააღმდეგ გაილაშქრა იტალიამ იმ ნაწილში, რომელიც ეხება საბერძნეთისათვის ალბანეთის სანაპიროების იმ ნაწილის გადაცემას, რომელიც დღეს საბერძნეთ-იტალიის კონფლიქტში; ერთა ლიგის წესდების თანახმად, უკანასკნელი ვალდებულია ხელი შეუწყოს ლიგის წევრთა შორის დაწყებულ კონფლიქტის სასურველად დამთავრებას.

საბერძნეთის საპასუხო ნოტა.

ვენა. 1 სექტემბერი. ათინიდან მიღებულ ცნობების თანახმად, საბერძნეთის მთავრობამ გადასცა იტალიის ელჩს ათინაში საპასუხო ნოტა იტალიის მთავრობის ულტიმატუმზე.

პრესა იუწყება ალბანიის ჯარის საბერძნეთის საზღვარზე დაგროვების შესახებ.

საერთაშორისო ინტერესები და კონფლიქტი.

ვენა. 2 სექ. კორფუს დაკავებით გამოწვეული სერიოზული საერთაშორისო გართულება განსაკუთრებით საზიანოა სამხრეთ-სლავის ინტერესებისათვის, რომელიც დახმარებას მოელოდა მცირე ანტანტისაგან და დიდ სახელმწიფოებისაგან, განსაკუთრებით ინგლისის მხრით, რომელიც აგრეთვე დაინტერესებულია ხმელთაშუა ზღვის საკითხში.

იტალიის პრესა ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ კორფუ ინგლისის ინტერესების სფეროში შედის.

ათინის პოლიტიკურ წრეებში ამბობენ, რომ მიუხედავათ კორფუს დაკავებისადმი ინგლისის უარყოფითი დამოკიდებულებისა, ინგლისის ესკადრის გაგზავნა კორფუსაკენ საეჭვოა, ვინაიდან ინგლისს აქამდი არ უცვნია საბერძნეთის მთავრობა.

შესაძლებელია, რომ საფრანგეთი იტალიის მხარეზე დადგეს იმ იმედით, რომ იტალია სამგეროთ მხარს დაუჭერს მას სარეპარაციო პოლიტიკაში.

რუმინიამ ნეიტრალიტეტი გამოაცხადა.

ვენა. 2 სექ. ბუქარესტიდან იუწყებიან, რომ რუმინია არ ჩაერევა კონფლიქტში საბერძნეთის სასარგებლოთ, ვინაიდან რუმინეთ ნაციონალისტების სიმპატია იტალიის მხარეზეა. რუმინიის მთავრობამ ოფიციალურათ განაცხადა თავის ნეიტრალიტეტის შესახებ.

უარყოფა.

პარიზი. 1 სექტემბერი. იტალიის პრესა უარყოფს ხმებს იტალიელების მიერ საბერძნეთის კუნძულების—სამოსის და კრიტის დაკავების შესახებ.

იტალიის წარმომადგენლის მოთხოვნები.

პარიზი. 1 სექტემბერი. ათინაში იტალიის წარმომადგენლის მოთხოვნილებით შეწყდა ერთი დღით გაზ. „ელეტტეროს ტიპოს“-ის გამოცემა ისეთი წერილის მოთავსების გამო, რომელიც იტალიის წარმომადგენლის აზრით, შეურაცხმყოფელია იტალიისათვის. ცენზურის უფროსი, რომელმაც გაუშვა წერილი, გადაყენეს თანამდებობიდან.

ერთმანეთს არ ჩამორჩებიან.

რომი. 1 სექტემბერი. უცხოეთის პრესის მიერ იტალიის მოქმედების გაკრიტიკების გამო, იტალიის გარეშე საქმეთა სამინისტრო აქვეყნებს სხვა სახელმწიფოების ისეთსავე ზომების სიას, რომელიც მიღებულია მათ მიერ იტალია-საბერძნეთის კონფლიქტის ანალოგიურ შემთხვევებში.

ეს სია, თუმცა სრული არ არის, მაგრამ შეიცავს შემდეგ გვარეებს:

1) ამერიკის მიერ ქალაქ ვერაკრუცის (მექსიკა) დაკავება 1919 წ. 2) ინგლისის რეპრესიები წყნარ ოკეანეზე 1847 წელს, 3) ინგლისის მოქმედება ბრაზილიის წინააღმდეგ 1862 წელს, 4) საფრანგეთის ფლოტის მიერ ფუ-შინეს (ჩინეთი) არსენალისათვის ყუმბარების დაშენა 18845 წ. 5) ინგლისის მიერ ნავთსადგურის ნიკარაგუას (ჩრ. ამერიკა) ოკუპაცია 1896 წ. 6) ფრანგების მიერ კუნძულ მიტილენას დაკავება 1901 წ. 7) საფრანგეთის მიერ პირეისათვის (საბერძნეთი) ყუმბარების დაშენა 1916 წ.

იტალიის პრესა, ეკამათება რა უცხოეთის პრესას, აყენებს კითხვას: „როგორ მოიქცეოდა ინგლისი, თუ ბრიტანეთის ქვეშევრდომი 5 ოფიცერი მოკლულ იქნებოდენ ისეთსავე გარემოებებში, როგორც იტალიის სამხედრო დელეგაციის წევრები“. „ინგლისის მოქმედება ასეთს შემთხვევებში, ამბობს იტალიის პრესა, იქნებოდა სასტიკზე უსასტიკესი“.

მთავარი რაც იყო—გაქცეული.

რომი. 1 სექ. სარწმუნო წყაროებიდან მიღებულ ცნობით, იტალიის მთავრობას არ აქვს განზრახული გაანგრძოს საბერძნეთის ტერიტორიის დაკავება.

ინგლისის ფლოტი შევიდა კორფუში.

ბერლინი. 1 სექტემბერი. გაზეთ „ფოსიშე ციტუნგი“-ის ლონდონის კორესპონდენტის ცნობით, 31 აგვისტოს ღამით ინგლისის ფლოტი შევიდა კორფუში. ამის გამო ინგლისის კომპეტენტურ წრეებში აცხადებენ, რომ იმ შემთხვევაში, თუ მუსოლინი დაუსონებლივ არ დათმობილებას ერთა ლიგის ავტორიტეტს, მაშინ ინგლისი ყველა მის განკარგულებაში ყოფა ხაშუალებებით აიძულებს იტალიის მთავრობას დაიცვას წესრიგი და მშვიდობიანობა ხმელთა-შუა ზღვის აღმოსავლეთ ნაწილში.

იტალია მოქმედობს წინასწარ შემუშავებულ გეგმით.

ლონდონი. 3 სექტემბერი. ცნობის მიღების შემდეგ, იტალიის სამხედრო მისიის წევრების მოკვლის შესახებ, სამშაბათს, დღის 11 საათზე, ტარანტოში მიღებული იქნა საიდუმლო დეპეშა ფლოტის მობილიზაციის შესახებ. 12 საათზე ფლოტის მობილიზაცია უკვე დამთავრებული იყო, გემები ხავსებით მზით იყვნენ ბრძოლისათვის, ჯარები, ამუნიცია და სურსათი უკვე დატვირთული იყო გემებზე. დილა ადრიანათ პირველი ხაზღვაო რაზმი, რომელიც შესდგებოდა გემებიდან „რიხტოფი“, „პრემუდო“ და „ანდრეად“-დან, გავიდა ხმელთა შუა ზღვაში. ოთხშაბათს დღის 12 საათზე ზღვაში გავიდა 8 ტრანსპორტი, რომლებზედაც მოთავსებული იყვენ 47 და 48 ქვეითა პოლკები, არტილერია და კარაბინერთა და სანიტართა რაზმები. ნასადილევს გაფრინდა ჰაეროპლანების ესკადრილია, რომელიც სრულიად მომზადებული იყო იმისათვის, რომ ყუმბარები დაუშინოს საბერძნეთის კუნძულებს.

იტალიის დამატებითი მოთხოვნილებანი.

რომი. 1 სექტემბერი. საბერძნეთისადმი წარდგენილ მოთხოვნილებების გარდა, იტალიის მთავრობას განსრახვა აქვს მოსთხოვოს კიდევ საბერძნეთის ოკუპაციისათვის გაწეულ ყველა ხარჯების გადახდა და ავრეთვე იმ ხარჯების ანაზღაურება, რომელიც გაწეული იყო საზღვაო და სამხედრო ოპერაციებისათვის, რომელთა მიღებაც მოუხდა იტალიის მთავრობას იმის გამო, რომ საბერძნეთმა უარი განაცხადა იტალიის მოთხოვნილებების დაკმაყოფილებაზე. იმის იმედით, რომ საბერძნეთი აანაზღაურებს ხარჯებს, იტალიის მთავრობამ კუნძულ კორფუზე მოახდინა მთელი რიგი სავაჭრო ოპერაციებისა.

დიპლომატიური ურთიერთობა ჯერ კიდევ გრძელდება.

რომი. 1 სექტ. დიპლომატიური ურთიერთობა იტალიასა და საბერძნეთს შორის ჯერ კიდევ გრძელდება. იტალიის ელჩი ათინიში ჯერ კიდევ არ არის გამოწვეული.

კონფლიქტის გამო.

ლონდონი. 1 სექტემბერი. იტალია საბერძნეთის კონფლიქტის გამო, ღორდ კირზონმა გადასდო ნორმანდიაში გაზზრახული გამგზავრება და დაბრუნდა ლონდონში.

კონფლიქტის განხილვა ერთა ლიგის მიერ.

ლონდონი. 1 სექტემბერი. სამშაბათს ერთა ლიგა განიხილავს იტალია საბერძნეთის კონფლიქტს.

რადიო-დეპეშები

(„ზაკროსტა“-ს ცნობები)

ს. ს. რ. კ. ცნობის გარემო

„მორნინგ პოსტი“ პრეზიდიუმის განაგრძობს.

ლონდონი. 1 სექტემბერი. „მორნინგ პოსტს“ უქვრის ინგლისის მიერ რაკოვსკის კანდიდატურის მიღება ს გაზეთი იმეორებს მის წინააღმდეგ წინანდელ ბრალდებას. გაზეთის აზრით, რაკოვსკის დანიშვნის დადასტურება ჩაიდენილია „მხოლოდ აღმოსავლეთში რუსეთის პროპაგანდის საზარგებლოთ.“

ლიბერალური პრესსა მიესალმა ინგლისის მთავრობის მიერ რაკოვსკის, როგორც ს. ს. რ. კ.-ის წარმომადგენელის, მიღებას.

რუსეთ-რუმინეთის მოლაპარაკება.

ტირასპოლი. 1 სექტ. რუსეთ-რუმინეთის კონფერენციის უკანასკნელ სხდომაზე მოწონებულდა რუსეთის დელეგაციის პროექტი ადგილობრივ ორივე ქვეყნის წარმომადგენლებთან შემდგარ საუწყებათაშორისო კომისიის დაარსების შესახებ. კომისიის დანიშნულება იქნება სასაზღვრო კონფლიქტები, რომლებზედაც მოთავსებული იყვენ 47 და 48 ქვეითა პოლკები, არტილერია და კარაბინერთა და სანიტართა რაზმები. ნასადილევს გაფრინდა ჰაეროპლანების ესკადრილია, რომელიც სრულიად მომზადებული იყო იმისათვის, რომ ყუმბარები დაუშინოს საბერძნეთის კუნძულებს. 12 საათზე ფლოტის მობილიზაცია უკვე დამთავრებული იყო, გემები ხავსებით მზით იყვნენ ბრძოლისათვის, ჯარები, ამუნიცია და სურსათი უკვე დატვირთული იყო გემებზე. დილა ადრიანათ პირველი ხაზღვაო რაზმი, რომელიც შესდგებოდა გემებიდან „რიხტოფი“, „პრემუდო“ და „ანდრეად“-დან, გავიდა ხმელთა შუა ზღვაში. ოთხშაბათს დღის 12 საათზე ზღვაში გავიდა 8 ტრანსპორტი, რომლებზედაც მოთავსებული იყვენ 47 და 48 ქვეითა პოლკები, არტილერია და კარაბინერთა და სანიტართა რაზმები. ნასადილევს გაფრინდა ჰაეროპლანების ესკადრილია, რომელიც სრულიად მომზადებული იყო იმისათვის, რომ ყუმბარები დაუშინოს საბერძნეთის კუნძულებს. 12 საათზე ფლოტის მობილიზაცია უკვე დამთავრებული იყო, გემები ხავსებით მზით იყვნენ ბრძოლისათვის, ჯარები, ამუნიცია და სურსათი უკვე დატვირთული იყო გემებზე. დილა ადრიანათ პირველი ხაზღვაო რაზმი, რომელიც შესდგებოდა გემებიდან „რიხტოფი“, „პრემუდო“ და „ანდრეად“-დან, გავიდა ხმელთა შუა ზღვაში. ოთხშაბათს დღის 12 საათზე ზღვაში გავიდა 8 ტრანსპორტი, რომლებზედაც მოთავსებული იყვენ 47 და 48 ქვეითა პოლკები, არტილერია და კარაბინერთა და სანიტართა რაზმები. „ინგლისის მოქმედება ასეთს შემთხვევებში, ამბობს იტალიის პრესა, იქნებოდა სასტიკზე უსასტიკესი“.

მთავარი რაც იყო—გაქცეული.

რომი. 1 სექ. სარწმუნო წყაროებიდან მიღებულ ცნობით, იტალიის მთავრობას არ აქვს განზრახული გაანგრძოს საბერძნეთის ტერიტორიის დაკავება.

ინგლისის ფლოტი შევიდა კორფუში.

ბერლინი. 1 სექტემბერი. გაზეთ „ფოსიშე ციტუნგი“-ის ლონდონის კორესპონდენტის ცნობით, 31 აგვისტოს ღამით ინგლისის ფლოტი შევიდა კორფუში. ამის გამო ინგლისის კომპეტენტურ წრეებში აცხადებენ, რომ იმ შემთხვევაში, თუ მუსოლინი დაუსონებლივ არ დათმობილებას ერთა ლიგის ავტორიტეტს, მაშინ ინგლისი ყველა მის განკარგულებაში ყოფა ხაშუალებებით აიძულებს იტალიის მთავრობას დაიცვას წესრიგი და მშვიდობიანობა ხმელთა-შუა ზღვის აღმოსავლეთ ნაწილში.

იტალია მოქმედობს წინასწარ შემუშავებულ გეგმით.

ლონდონი. 3 სექტემბერი. ცნობის მიღების შემდეგ, იტალიის სამხედრო მისიის წევრების მოკვლის შესახებ, სამშაბათს, დღის 11 საათზე, ტარანტოში მიღებული იქნა საიდუმლო დეპეშა ფლოტის მობილიზაციის შესახებ

1921 წელს მოწვეული იქნა ვაშინგტონის კონფერენცია. ნამდვილი მიზეზი ამ კონფერენციის მოწვევის იყო ასეთი: მსოფლიო ომამდი ინგლისი უველაზე უძლიერესი სახელმწიფო იყო მსოფლიოში. ომამდი იწკლისს ჰქონდა წესი, რომელსაც ის მტკიცედ იცავდა: ჩვენი ფლოტი თავისი სიძლიერით უნდა უდრიდეს ორი დიდი სახელმწიფოს შეერთებულ ფლოტს. ასე იყო ომამდი. როცა ჩრდილო ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა 1916 წელს დაიწყო თავისი საზღვაო პროგრამის განხორციელება. მოკლე ხანში იმდენი სამხედრო გემები ააგო და ისეთი სამხედრო ფლოტი შექმნა, რომ ის სიძლიერით უდრიდა ინგლისის ფლოტს, ისე რომ ამერიკელებისათვის რამოდენიმე ათეული წლების განმავლობაში ძლიერ ადვილი იყო ინგლისის ფლოტის უკან დატოვება, რადგან ინგლისი ეკონომურათ ძალზე სუსტია ამერიკასთან შედარებით და ვერ შესძლებს მასთან ქიშპობას. გაუწოეს რა ანგარიში ამ თავის ძლიერებას, ამერიკელებმა განუცხადეს ინგლისელებს: „თქვენ გსურთ, რომ ჩვენ არ გავაორკეცოთ ჩვენი სამხედრო გემების რაოდენობა? თქვენ გსურთ, რომ საზღვაო შეიარაღების საქმეში ჩვენ ფეხიფეხ ვიაროთ? მაშ, კეთილ ინებეთ და გასწყვიტეთ კავშირი იაპონიასთან.“ ამ საკითხის გადასაწყვეტათ იყო მოწვეული ვაშინგტონის კონფერენცია და ამ კონფერენციაზე ამერიკამ ეანახორციელა თავისი მიზანი: მან უარი სთქვა საზღვაო ფლოტის შემდეგ გაძლიერებაზე და სამაგიეროთ მიაღწია ინგლის-იაპონიის შეთანხმების გაუქმებას. თქვენ ხედავთ, ამხანაგებო, თუ რა იმალებოდა ვაშინგტონის კონფერენციაზე მაღალ ფრაზების ქვეშ საყოველთაო განიარაღების შესახებ, ჰუმანიურ სიტყვების ქვეშ: „ჩვენ ომის, ძმათა შორის სისხლის ღვრის წინააღმდეგი ვართო“. ამერიკის „დემოკრატიის“, სახარებისა და ქრისტიანული მორალის ამ უდიდესი პატივისმცემელის ჰუმანიური და კაცთმოყვარე სიტყვების ქვეშ იმალებოდა სურვილი იაპონიის სრული იზოლაციისათვის პირობების შექმნის, ისეთი პირობების შექმნის, რომ ახლო მომავალში შესაძლებელი ყოფილიყო იაპონიის საშვალებით იაპონიის წელში გატეხა და კბილებიდან გემრიელი ლუკმის ჩინეთის გამოგლეჯა, ინგლისელებმა, როგორც მე ვთქვი, ვაშინგტონის კონფერენციაზე დაუთმეს ამერიკას, მაგრამ არა ბოლომდის; ისინი შუა გზაზე შეჩერდენ. მათ იაპონიასთან ხელშეკრულება გააუქმეს, მაგრამ პირობა ამერიკასთან ერთად მომავალში იაპონიის წინააღმდეგ ბრძოლაში მონაწილეობის შესახებ არ მიუღიათ. ამიტომ, ამერიკელებმაც თავის ხმრივ საზღვაო შეიარაღების შემცირების პრინციპში ერთი პატარა შესწორება შეიტანეს: ახალი დრედნოუტების აშენება არ შეიძლება, მაგრამ წყალქვეშა ნავების აშენება კი—რამდენიც გსურთ. ამ შესწორების აზრი ასეთი იყო: ჩვენ, საშვალებას ვაძლევთ საფრანგეთს ააგოს წყალქვეშა ნავები, რომ თუ საჭირო დარჩეს ცეცხლის რკალით შემოერტყას მას და მოსწყვიტოს ის სურსათის წყაროებს. წყალქვეშა ნავები ანგარიშში არ არის მისაღები, რადგან მათ აშენებენ ინგლისის წინააღმდეგ. ამრიგათ აღმოჩნდა, რომ რიგორც ინგლისელები, ისე ამერიკელები, უთანხმდებოდნენ რა ერთმანეთს, ქვას მალავდნენ იღლიას ქვეშ. ინგლისელები ამბობდნენ: თუ თქვენ ომს გამოუცხადებთ იაპონიას, ჩვენ შეიძლება ნეიტრალიტეტი დავიცვათ, შესაძლოა იაპონიას დაუჭიროთ მხარი. ამერიკელები ამბობდნენ: თუ თქვენ საფრანგეთს ომს გამოუცხადებთ, ჩვენ ნეიტრალიტეტს დავიცავთ, მაგრამ საშუალებას მივცემთ საფრანგეთს თავისი წყალქვეშა ნავებით დაუღუპოს თქვენი ფლოტი.

ამ ერთი მეორის მოტყუებას და ერთმანეთის მოღალატეობას შედეგათ ის მოყვა, რომ კაპიტალისტური მსოფლიო ისევე ენერგიულად ემზადება ახალი სისხლის ღვრისათვის, როგორც 1914 წლის დამდეგს. მართალია, დრედნოუტებს ახლა არ აშენებენ მაგრამ სამაგიეროთ იაპონია სწრაფად აშენებს მსუბუქ კრეისერებს საფრანგეთი—აუარებელ წყალქვეშა ნავებს, ინგლისი კი — საჰაერო ფლოტს.

ამხანაგებო! მე თქვენ გიამბეთ, თუ როგორ ყიდით ერთი მეორეს გამარჯვებული მოკავშირეები. აი, ახლა მე თქვენ გიჩვენებთ სურათს თუ როგორ ყიდის თავის სამშობლოს გერმანიის დამარცხებული ბურჟუაზია. თქვენ იცით, ამხანაგებო, თუ რათ არის ახლა გერმანია იძულებული წვადეს დათმობაზე საფრანგეთისადმი რურის ოლქში?

გერმანიის ბურჟუაზიის გრძელვადიანობა

როდესაც გერმანიამ დაიწყო პასიური წინააღმდეგობის გაწევა, ოკუპანტებისათვის ნათელი გახდა, რომ ეს წინააღმდეგობა ხანგრძლივი და ნამდვილი წინააღმდეგობა იქნება იმ შემთხვევაში, თუ რურის მუშები ცოტაოდნად მაინც იქნებიან უზრუნველყოფილი სურსათით, თუ ოკუპანტები მოახერხებენ სიძვირის ზრდის და მარკის კურსის დაცემის შეჩერებას. მთავრობამ ამიტომ გადაწყვიტა შინაური სესხის გამოშვება, რათა ხელი შეუწყოს მარკის სტაბილიზაციას; ამ სესხის შედეგებზე დამოკიდებული იყო ოკუპანტების ნაციონალური წინააღმდეგობის ბედი. რა მოხდა? მიუხედავათ იმისა, რომ გერმანიის ბურჟუაზიას ჰქონდა 1—3 მილიარდი ოქროს მარკა, ის ვერ შეძლებდა ჩაშალა შინაური 200 მილ. მარკის სესხი. კიდევ მეტი, ყველა ის დიდი თანხები, რომელიც გერმანიის მთავრობამ გადასცო რურის დასახმარებლად, ჩაიჯიბა გერმანიის ბურჟუაზიამ. საიმპერიო ბანკმა დიდი კრედიტები გაუხსნა გერმანიის მსხვილ მრეწველებს. მან დაუხურდავა მათ სავაჭრო თამასუქები ორი ათასი მილიარდი ქაღალდის მარკის ნომინალით, რაც იმ დროს უდრიდა 100 მილიონ დოლარს. იმის გამო, რომ ბურჟუაზიამ ჩაშალა შინაური სესხი, გერმანიის მარკამ ძალიან ჩქარა დაჰკარგული ფასი. და აი ამ ღირებულების დაკარგული მარკით მრეწველებმა გადაუხადეს მთავრობას თავისი ვალი 2 ათასი მილიარდი მარკა, როდესაც მისი ღირებულება იყო არა 100 მილიონი დოლარი, არამედ მხოლოდ 15 მილიონი. ამგვარად გერმანიის ბურჟუაზიამ ჩაიჯიბა სახელწიფოს თანხებიდან 85 მილიონი დოლარი, რომელიც უნდა მოხმარებოდა საფრანგეთის ოკუპანტებისათვის წინააღმდეგობის გაწევას. მაგრამ შინაური სესხის ჩაშლით გერმანიის ბურჟუაზიამ ხელი შეუწყო მარკის კურსის კატასტროფიულ დაცემას და სხვა საშუალებით გაისქელა ჯიბეები გერმანიის უბედურების ხარჯზე: როდესაც მარკის კურსი ეცემოდა გერმანიიდან გასატან საქონლის ფასები უფრო მაღლა იწევდა, ვიდრე უცხოეთის ვალუტის ფასი. ამიტომ კაპიტალისტებმა ჩაშალეს რა შინაური სესხი და ამით მოლალატენი მახვილი ჩასცეს რა თავის სამშობლოს, საექსპორტო პრემიაც მიიღეს. ყველა ამ საგმირო საქმეების შემდეგ გერმანიის ბურჟუაზიამ მძიმე ინდუსტრიის მეფის სტინესის მეთაურობით წარუდგინა საფრანგეთის კაპიტულიაციის თავისი პირობები: „ჩვენ მზად ვართ ყოველწლიურად გადავიხადოთ თქვენ 500 მილიონი ოქროს მარკა, მაგრამ იმ პირობით, თუ თქვენ გააუქმებთ 8 საათის სამუშაო დღეს, მოსპობთ სატარიფო შეთანხმებას, თავისუფალ დაქირავებას და მუშებთან ანგარიშების გასწორებას და კერძო პირებისათვის სახელმწიფოებრივ რკინისგზების გადაცემასო.“ ეს ნაშწავდა ამას: „ჩვენ გავყიდეთ ჩვენი სამშობლო და მოვამზადეთ მისი კაპიტულაცია, ხოლო ამისათვის პასუხი უნდა აგონ მუშებმაო.“ მაგრამ საფრანგეთი არ დაკმაყოფილდა სტინესის პირობებით. ამან გამოიწვია კონოს სამინისტროს დაცემა და შტრეზემანის კოალიციონურ კაბინეტის შედგენა სოციალ-დემოკრატების მონაწილეობით, რომელნიც სიამოვნებით დასთანხმდენ ბურჟუაზიის მიერ შექმნილ წუმპეში ბანაობაზე. ახალი მთავრობა მზადაა კიდევ უფრო მეტ დათმობაზე წავიდეს საფრანგეთისადმი, ვიდრე ძველი მთავრობა, ხოლო იმისათვის, რათა სრულიად გადაეხადოს ვალები საფრანგეთის მევახშეებს, იგი მზადაა ბურჟუაზიასაც მიაღებინოს მონაწილეობა ამ გადასახადებში. მაგრამ ჯერ-ჯერობით არა სჩანს, რომ შტრეზემანი ფიქრობდეს გადასახადების სიმძიმის ერთი ნაწილის ბურჟუაზიაზე გადატანას; ჯერ-ჯერობით სჩანს ის მხოლოდ, რომ ახალი მთავრობა კრძალავს სასოფლო-სამეურნეო გაფიცვების გამოცხადებას, სდევნის ფაბრიკა-ქარხნების კომიტეტებს, ემუქრება მუშებს. არ არის გასაკვირველი, რომ ფრანკფურტის სოც.-დემ. გაზეთი მუშუხარებით აღნიშნავს; „ახალი მთავრობა, რომელშიაც სოც.-დემოკრატები შედიან განაგრძობს ძველი მთავრობის პოლიტიკას და ჩვენ პარტიას საბოლოოდ გაუტყდება სახელით“.

აქედან ჩვენ შეგვიძლია გამოვიყვანოთ შემდეგი დასკვნა: კაპიტალისტური ევროპა იშლება; ევროპის კაპიტალისტურ მეურნეობას არ შესწევს ძალა დასძლიოს კრიზისი, რომელიც ომმა წარმოშვა და მისი მდგომარეობა, რაც დრო გადის უფრო და უფრო უარესდება. ამ ეკონომიური დაცემის ფონზე ვითარდება პოლიტიკური გახეწრილება. გუშინდელი მოკავშირეები, რომელთაც მსოფლიო ომში ჩაითრიეს ხალხები და აღუთქვეს მათ, რომ ეს იქნება უკანასკნელი ომი, რომ გერმანიის კაპიტალიზმის განადგურების შემდეგ დამყარდება მუდმივი მშვიდობიანობა, რომელთაც ჯერ კიდევ ვერ მოასწრეს თვითი მსხვერპლის გაწერწყნა, უკვე ამზადებენ ომს ერთმანეთის წინააღმდეგ. ჯერ კიდევ გერმანია სულს ღაფავს მოკავშირეების კლანჭებში და უკვე ინგლისი ემზადება საომრად საფრანგეთთან, ხოლო ამერიკა-იაპონიასთან. და იმ დროს, როდესაც მოკავშირეები ღალატობენ ერთმანეთს, გერმანიის ბირჟუაზია თავის საკუთარ სამშობლოს ღალატობს, როდესაც გერმანია ძლიერი იყო, როცა მისი შეიარაღებული ძალა ემუქრებოდა მთელ მსოფლიოს, გერმანიის მსხვილი ბურჟუაზია ძალიან პატრიოტულად იყო განწყობილი, ხოლო დღეს, როცა მის სამშობლოს უბედურება დაატყდა თავზე იგი დაუფიქრებლად ღალატობს მას, იცის რა, რომ კაპიტალი ყველგან იპოვის შემოსავალს.

2-ე ინტერნაციონალის პოზიცია.

ამხ., როგორ იქცევა 2-ე ინტერნაციონალი ასეთ პირობებში? იგი ყოველ საშუალებას ხმარობს, გამოაცოცხლოს, იხსნას და აღადგინოს დაღუპვის პირას მიმდგარი ევროპის კაპიტალიზმი და დაბმარებას უწევს ბურჟუაზიის მუშათა მასების მოტყუებაში. მეორე ინტერნაციონალმა უკვე მოახდინა ერთი კარგი ცდა მსოფლიო ომის დროს. მან იცის, როგორ ლამაზ სიტყვებს ლაპარაკობენ ამ ომის წინ და როგორ სამარცხვინოთ გამოაცხადა 2-ე ინტერნაციონალმა თავისი კაპიტულაციის შემდეგ. ახლა მეორე ინტერნაციონალი ხედავს, რომ ევროპის კაპიტალიზმი ემზადება ახალი ომისათვის, ხედავს, რომ ეს ომი ნიშნავს ევროპის სრულ განადგურებას, ხედავს, რომ ეს ომი ნიშნავს ევროპის კულტურის სრულ განადგურებას, ხედავს, რომ ეს ომი ნიშნავს ევროპის მუშათა კლასის სრულ დამონ

ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველოს მენშევიკური პარტიის ლიკვიდაცია

მენშევიკური პარტიის სრულიად საქართველოს ყრილობა

კაპიტალისტური ევროპის დაშლა და კომუნისტური ინტერნაციონალი*)

(ამხ. მარტინოვის მოხსენება).

ამომავალი მზე სოციალიზმისა

ვინც გახსოვთ, ამხანაგებო, თუ როგორ ეშვს გამოსთქვამდნენ იმაში, რომ მოთა რესპუბლიკა შესძლებს ეკონომიური ნგრევის პროცესის დაძლევისაც კიდევ შეარჩენია ასეთი ეშვი, მოსკოვის მოსკოვში და ნახოს სასოსოციალისტურ მეურნეობის გამოფენა. ერთი აღრე კავკასიაში გამგზავრე- მე დავესწარი ამ გამოფენის ნას. მე ზერელეთ დავათვალიერე ორ საათის განმავლობაში. ამ- გებო! გამოფენამ უდიდესი შთა- ბა მოახდინა ჩემზე. როცა თვალწინ აიხადა ფარდა ჩვენი ოთა რესპუბლიკის მომავალი კო- სტური წყობილებისა. უნდა გა- ამხანაგებო, რომ მე ჩემს ებში ბევრჯერ მინახავს მსო- და ნაცეონალური გამოფენე- მაგალითად პარიზსა და ბერნში, არც ერთ მათგანს არ მოუხ- ჩემზე ასეთი შთაბეჭდილება. ერია, ჩვენ ღარიბი ვართ, ვართ და გაჭოფენას არ შეეც გამოგონება ის, რაც არის. დაუსახავს მიზნათ ჩვენი სი- დაფარვა, შელამაზება. მაგრამ ორმა რამ განმაც- მე გამოფენაზე. პირველ ყოვ- 6000 მუშის ძალონით, ოთ- განმავლობაში გაშენებული ბილი პატარა ქალაქი 179 პა- ით და შენობით, მოსტენებით: ბისა, შინამრეწველობისა, კოოპერა- ციისა და სასოფლო-სამეურნეო მრე- წველობის ყველა დარგებისა—შაქ- რის, თამბაქოს, ჩაისა და სხვა. შემ- დეგ თქვენ ხედავთ ჩვენს საბჭოთა რესპუბლიკაში მობინადრე ყველა ერების ყოფა-ცხოვრებას. ნამდვილი სახით არის გადმოტანილი აქ ყირ- გიზების კარვები—უღარიბესის, სა- შუალოსი და მდიდარის—მთელი თა- ვისი მოწყობილობით და ცოცხალი კირგიზებით, შემდეგ ბურიატების და იაკუტების კარვები და სხვა. თქვენ აქ დაინახავთ ჩვენი განაპირა რაი- ონების — უკრაინის, ყირიმის, ყუბანის, აზერბაიჯანის, საქარ- თველოს, ოფხაზეთის, თურქესტანის, შორეული აღმოსავლეთის და სხვ. ყოფა ცხოვრებას. დაბოლოს თქვენ ხედავთ რუსეთის სხვადასხვა გუბერ- ნიების ძველ და მომავლის ახალ სო- ფელს. თქვენ ხედავთ გლეხობის მე- ურნეობაში, ყოფა-ცხოვრებაში და სოციალურ ურთიერთობაში უკვე აღ- ნიშნულ და დაწყებულ რევოლუციას. თქვენ ხედავთ, თუ საით მიდის, სად უნდა მივიდეს და სად მივა ეს მრა- მილიონიანი გლეხობა სოციალისტურ პროლეტარიატთან კავშირით. აი რა მოგვცა ჩვენ საბჭოთა ხელისუფლე- ბამ ოთხი თვის განმავლობაში. მე გე- კითხებით თქვენ, ამხანაგებო: შესაძ- ლებელი იყო თუ არა რამენე ამის მსგავსი ძველ რუსეთში? გამოფენა იმას მაჩვენებელია, თუ როგორი შე- მოქმედებითი ენერგია, თუ როგორი უდიდესი ძალები გამოიჩინა ამ, ჯერ კიდევ ღატაკმა ქვეყანამ იმ მომენ- ტიდან, როცა იქ განმტკიცდა საბ- ჭოთა ხელისუფლება.

ამხანაგებო, ეს არის სოციალიზმის ამომავალი მზე ევროპის აღმოსავლე- თში.

კაპიტალისტური მეურნეობის დაშლა ევროპაში

დასავლეთში კი, კაპიტალისტურ ევ- როპაში თქვენ ხედავთ ძველი კაპიტა- ლისტური სამყაროს ნგრევას, დაშლას, ომიდან. ომის შემდეგ ევროპის ანგარიში ევროპის მეურნეობის შესახებ 1923 წლის მეორე მეოთხედში, რომელიც ჯერ არ გამოქვეყნებულა, და დასკვ- ნები, რომლამდისაც მივდივარ ის, ასეთია: კაპიტალიზმი კვდება, ინგრევა ევრო- პაში, მისი სიმძიმის ცენტრი გადა- ინაცვლა ამერიკაში. მხოლოდ იქ არის კიდევ მაღალი სამრეწველო კო- ნიუნქტურა. მხოლოდ ამერიკა განი- ცდის ჯერ კიდევ სამრეწველო აყვა- ნებას. დასავლეთ-ევროპის კაპიტა- ლიზმს კი უკვე არ ძალუძს ამოვიდეს ომიდან, რომელშიც ის მოექცა ომის დროს, ის უძლურია ამისათვის. მსოფლიო ომმა უდიდესი ზიანი მოახდინა წარმოებაზე. ომის დროს გამოწვეული განადგურების გა- მო ჩამოგრინება ის, რაც არ არის. ომის დაუსახავს მიზნათ ჩვენი სი- ცოცხლის დაფარვა, შელამაზება. მაგრამ ორმა რამ განმაცვიფრა მე გამოფენაზე. პირველ ყოვ- ლად, 6000 მუშის ძალონით, ოთ- ხი თვის განმავლობაში 179 პა- ტარა ქალაქი და სოფელი ბისა და ნახნავებით, ტარა ქალაქი, რომელიც ეროვნული რესპუბლიკის მშრომელთა მთავრობის მუშაობის წყალობით ცხოველ სურათს იძლევა იმისას, თუ გორ ცხოვრობენ მრავალი მილი- ონი ადამიანი ამ ვეებერთელა ქვეყა- ნის, რომელსაც მსოფლიოს მეექვსე- ნაწილი უჭირავს, როგორ ცხოვ- რობენ ისინი, როგორ უნდა იცხოვ- რონ და როგორ იცხოვრებენ ისინი ამჟამად. ოთხი თვის განმავლო- ბაში, თითქმის განუწყვეტელ წვიმე- ბიან სიბინძურის მოსაგროვებე- ლებიან ადგილზე, რომელიც ადგილი იყო, აშენდა თვალწარ- ტაცი, ხელიანი, ფეერიული გამო- ფენა. მუშაობდენ ამერიკულად, მუ- შაობდენ საათობით. აძლევდენ რიგს, და ამ დღეს, ამ და ამ საათზე და დამთავრდეს ესა და ეს სამუ- შაობა სრულდებოდა დანი- ულ დღეს და საათს. საჭირო იყო ნი „ობლომოვშინის“ პირობებში, ს ქვეყანაში, რომელიც საუკუნეე- განმავლობაში შეჩვეული იყო არა გულმოდგინეთ, ზანტად, ულ ენერგიის გაღვიძება იმი- ის, რომ ასეთის სისწორით, ასე ასეთი ჯადოსნური სის- აგებულიყო ეს გამოფენა. ის საჭირო იყო უდიდესი ნე- ყოფა, უდიდესი გატაცება, რო- შეძლება ქონდეს მხოლოდ ულ კლასს, კლასს რო- ძალაუფლებისათვის ემზადება. ნაგებები, საქმის ერთი მხარეც, რო- არის მეორე მხარეც, რო- თქვენ ვერ ნახავთ ვერც ერთ ქვეყანაში, მათ შორის ტალისტურ ამერიკაშიაც. მეორე გამოფენის იდეური ხასიათი, ის სიმბოლო არის ორული, რომლის ორივე მხარე

ამერიკაც კრიზისის წინაშე დგას

ასეთ მდგომარეობაშია დასავლეთ- ევროპის კაპიტალიზმი. მხოლოდ ამე- რიკაში, შეერთებულ შტატებში არის ჯერ-ჯერობით მრეწველობა უკეთეს მდგომარეობაში. შეიძლება თუ არა ამან გავლენა იქონიოს დასავლეთ- ევროპის მრეწველობაზე? არ შეუძ- ლია, ამხანაგებო, რადგან ამერიკა ჩინური კედლით გაიმიჯნა ევროპისა- გან. ამერიკამ შემოიღო არაჩვეულებ- რივად დიდი ბაჟები ევროპის საქო- ნელზე, რომ ამით წაართვას მას სა- შვალება შემოიტანოს თავისი ნაწარ- მოები ამერიკაში. თქვენ იცით რა- ტომ სჩადის ამას ამერიკა? იმიტომ, რომ ამერიკელი მრეწველები ჩალის ფასად ყიდულობენ გაღატაკებულ გერმანიაში წარმოებებს და კონკუ- რენციას უწევენ საკუთარ, ამერიკულ მრეწველობას. რომ დაეცვა თავი ამ კონკურენციისაგან, ამერიკის ბურჟუა- ზიამ აღმართა ეს ჩინური კედელი. უფრო მეტი, კანონმა რესპუბლი- კის პრეზიდენტს მიანიჭა უფლე- ბა 50 პროცენტით გაადიდოს საბაჟო ტარიფი, თუ ამას ის საჭი- როთ დაინახავს. მიუხედავათ ამ ხე- ლოვნური ზღუდეებისა, ამერიკას პირ- ველათ 30 წლის განმავლობაში 1923 წელს ჰქონდა უარყოფითი სა- ვაჭრო ბალანსი: მან შემოიტანა 118 მილიონი დოლარის უფრო მეტი სა- ქონელი, ვიდრე გაიტანა. როგორ მოხდა ეს სასწაული და მოიგო თუ არა ამით რამე ევროპის კაპიტა- ლიზმმა. სრულიადაც არა, ამხანაგე- ბო. პირველ ყოვლისა იმიტომ, რომ ამერიკაში შეაქვთ საქონელი თვით ამერიკელ კაპიტალისტებს, რომლე- ბიც ჩალის ფასად იძენენ წარმო- ებებს გაღატაკებულ ევროპაში, ყვლე- ფენ იქ იაფ მუშა-ხელს და ამიტომ შეუძლიათ გადაიხადონ მაღალი ბა- ჟები, და, მეორეთ, იმიტომ, რომ სა- ქონელი შეაქვთ ევროპაელ კაპიტა- ლისტებს, რომლებიც თავის საქონ- ელში ფულს არ იღებენ, რადგან საქონელით ისინი ვალს უხდიან ამე- რიკელ ჯარიბ-სჭელ ხალხს, რომელთა მოვალეა დღეს მთელი ევროპა. ასე ამრიგად საქონელი მიდის ამერიკაში, ევროპა კი ამ საქონელში ფულებს არ იღებს.

საერთოდ და მთლიანად თქვენ ხე- დავთ, რომ ევროპის კაპიტალიზმი იხრწნება, ამერიკის კაპიტალის საქ- მეები კი ჯერ-ჯერობით კარგათ მი- დის, მაგრამ მტკიცეა კი ამერიკის კეთილდღეობა? უკანასკნელი ცნობე- ბით, რომელიც მოყვას პროფესორ ვარგს, კონიუნქტურა ამერიკაში უა- რესდება, უკანასკნელი ცნობებით იქ უკვე გამოჩნდენ კრიზისის ნიშნები.

კაპიტალისტურ სახელმწიფოების ინტერესთა წინააღმდეგობა.

ჩვენ, მარქსისტები, დიდი ხანია ვლაპარაკობდით, რომ კაპიტალიზმი შეიდგა თავის უკანასკნელ, მოხუ- ცებულობის ფაზაში—იმპერიალიზმის ფაზაში, როცა მას აღარ შეუძლია უკვე ნორმალურათ განვითარება, როცა ის უკვე წარმოადგენს და- ბრკოლებას საწარმოო ძალების განვითარებისათვის. მე არ გიკითხავთ თქვენ ლექციას პოლიტიკური ეკო- ნომიის შესახებ, მე მხოლოდ მოგა- გონებთ თქვენ, რომ მსოფლიო ომი, ყველა მართლმორწმუნე მარქსისტე- ბის თვალსაზრისით იყო შედეგი იმ ჩიხისა, რომელშიც შევიდა კაპიტა- ლიზმი. რომ კაპიტალიზმი მოექცა ჩიხში, ამას ხედავდა თვით დასავ- ლეთ-ევროპის ბურჟუაზია, მაგრამ ის ინტელიგენციები თავს და ატყუებდა თა- ვის თავს და ხალხს. „არაფერია, არაფერია! აი, როცა ჩვენ წელში გავეხვევით გერმანიის კაპიტალიზმს, რომელიც გერმანიის ხიშტებს ეყრ- დნობა, ჩვენ კვლავ თავისუფალათ ამოვისუნთქავთ, ჩვენში კვლავ აყვავ- დება მეურნეობა მოძმე ერებს შო- რის თავისუფალი კონკურენციის ნიადაგზე“.—მაგრამ აი ბედნიერი ხანა დადგა: გერმანია წელში გატე- ხილი. რამდენი წელი გავიდა და ჩვენ ვერ ვხედავთ ვერავითარ აყვავებას. პირიქით, ჩვენ ვხე- დავთ, თუ როგორ მხადდება ნიადაგი ახალი ომებისათვის, ჩვენ ვხედავთ კაპიტალიზმის შემდეგ გაბრწყინ- ვას, დაშლას. ამ დამპალ ეკონომიურ ფუნდამენტზე, ამ დამპალ ნიადაგზე გაბრწყინვა საერთაშორისო პოლი- ტიკა. ამხანაგებო! რომ შეადა- როთ ჩვენი ღატაკი რესპუბლი- კა ევროპის ძლევა-მოსილ ბურჟუა- ზიულ სახელმწიფოებს, თქვენ დაინა- ხავთ მატად საყურადღებო მოვლე- ნას: საბჭოთა რესპუბლიკის საგარეო პოლიტიკა არის მტკიცე, შორს-მჭვრე- ტელე, ეს პოლიტიკა ითვალისწინებს მომავალს და ამიტომ ის ახერხებს დაშლომტიური გამარჯვებების ზე- დიზედ მოპოვებას... დასავლეთ-ევრო- პის ბურჟუაზიული სახელმწიფოები კი აწარმოებენ ისეთ პოლიტიკას, რომელიც ახასიათებს დასაღუპად განწირულ კლასებს. ეს პოლიტიკა არის მეოცევე, ცვალებადი, ის ბამ- ხატავს მუდმივად მზად ყოფნას ურ- თიერთის და მოკავშირის და, თუ სა- ჭირო დარჩა, საკუთარი სამშობლოს ღალატისათვის.

ამხანაგებო! არ არის არც ერთი საკითხი საერთაშორისო პოლიტიკა- ში, რომლის გარშემო ყოფილი მე- გობრები—საფრანგეთის და ინგლი- სის ბურჟუაზია, არ ცდილობდენ ერ- თი მეორის ღალატს. მე გპატიჟობთ თქვენ, ამხანაგებო, ჩემთან ერთად გაიხედნოთ საერთაშორისო ბურ- ჟაზიული პოლიტიკის უდაბნოში. გზის მაჩვენებელი იქნება ამხ. რადე- კის მოხსენებები კომინტერნის მეოთ- ხე ყრილობაზე, კომინტერნის პლე- ნუმზე, დაბოლოს კომუნისტური ახალგაზრდობის ინტერნაციონალის აღმასრულებელი კომიტეტის სხდო- მაზე. ეს მოხსენებები ნაწილობრივ

რუსეთის საკითხი.

დავიწყოთ ჩვენი ექსკურსია რუსე- თის საკითხიდან. პირველათ ამ სა- კითხში ყველა მოკავშირეებს შორის სრული ერთსულოვნება სუფევდა. როცა რუსეთში გაბატონებული იყო სამხედრო კომუნიზმი, ბურჟუაზიული საფრანგეთი და ინგლისი შეთანხმე- ბულათ ერთ მიზანს ისახავდენ—ია- ღით გაეტეხათ წელში საბჭოთა რუსეთი. პირველათ ისინი შეთანხმე- ბულათ უჭერდენ მხარს დენიკინს, ეხმარებოდენ კოლჩაკს იმ იმედით, რომ შესაძლებელი იქნება მთლიანი და განუყოფელი მეფის რუსეთის აღ- დგენა, რომელიც შეიქნება ანტანტის მორჩილი ვასალი. ეს არ განზორცი- ელდა. მაშინ ანტანტა ისევ ერთსუ- ლოვნად შეუდგა „დამოუკიდებელი“ რესპუბლიკების—პეტლიურას რეს- პუბლიკის, ყაზახების რესპუბლიკე- ბის, სხვათა შორის საქართველოს, მენშევიკური რესპუბლიკის მხარის დაჭერას, გადააქცია ისინი თავის ლაქიებათ, მაგრამ საბოლოო ანგარი- შით აქედანაც არაფერი გამოვიდა. ყველა განაპირა რესპუბლიკებში აღდგენილ იქნა, ან დაწყარდა საბ- ჭოთა ხელისუფლება. ამავე დროს სამხედრო კომუნიზმმა ადგილი დაუთმო ახალ ეკონომიურ პოლი- ტიკას. როგორც კი ეს მოხდა, როგორც კი საბჭოთა რუსეთმა აი- ღო გეზი ახალი ეკონომიური პოლი- ტიკისაკენ, მაშინათვე ინგლისისა და საფრანგეთის გზები დაშორდენ ერ- თი-მეორეს. საფრანგეთი განაგრძო- და სხვადასხვა ბანდების გზავ- ნას საბჭოთა რუსეთის წინააღმ- დეგ ხან რუმინეთის, ხან პო- ლონეთის ტერიტორიით, ინგლისი კი ლიოდ-ჯორჯის მეთაურობით წა- ვიდა საბჭოთა რუსეთთან სავაჭრო ხელშეკრულების დადების გზით. რათ წავიდა ის ამ შეთანხმებაზე? პირველ ყოვლისა იმისათვის, რომ ინგლისი გრძნობს სივიწროვეს, მას ესაჭიროება ბაზრები მას ესაჭი- როება საშუალო და ალმოსავ- ლეთ აზიის ბაზრის აღდგენა. მეორე, ლიოდ-ჯორჯი დარწმუნებული იყო, რომ საბჭოთა რუსეთი, დაადგა რა ამ ახალი ეკონომიური პოლიტიკის გზას, ჩქარა წავიდოდა კაპიტულაცი- ისკენ, უარს იტყოდა კომუნიზმზე, დადგებოდა კაპიტალისტურ რელ- სებზე და მაშინ ინგლისი, კრედიტე- ბის მიცემით გადააქცევდა მას ინ- გლისის კაპიტალისტურ ახალშენად. ეს ანგარიშები არ გამართლდა. გე- ნუა და ჰააგის კონფერენციებზე გამოიკვეთა, რომ საბჭოთა რუსეთს სრულიადაც არა აქვს განზრახვა უარი სთქვას ოქტომბრის რევოლიუციის მონაპოვრებზე, ამან დაამარცხა ლოიდ- ჯორჯის პოლიტიკა. მაგრამ მან გა- მოიწვია არა მარტო ეს. შემდეგში გამოირკვა, რომ ლოიდ-ჯორჯი კონ- ფერენციაზე უკვე მზად იყო უკან წაეღო თავისი მოთხოვნილება უც- ხოელ მესაკუთრეებისათვის ფაბრიკა- ქარხნების დაბრუნების შესახებ, რომ ის უკვე მზად იყო დაკმაყოფილებუ- ლიყო ერთგვარი კომპენსაციებით, რომ უეცრათ უკვე ნიადაგ მომზადე- ბული შეთანხმება ჩაშალა ამერიკამ, უფრო სწორათ, რომ ვთქვათ ამერი- კელმა ფირმამ—„სტანდარტ ოილ კომპანიი“, რომელმაც იფიქრა, რომ მისი მეტოქე ინგლისური ფირმა „როიალ დეჩ კომპანიი“ ცდილობს გამოიყენოს საბჭოთა რუსეთთან შე- თანხმება ბაქოს ნავთის ხელში ჩასა- გდებათ. ამ მოსაზრებით ამერიკამ მოსთხოვა ინგლისს, რომ ის გამოსუ- ლიყო მოკავშირეებთან ერთად ერ- თიანი ფრონტით საბჭოთა რუსეთის წინააღმდეგ. სწორეთ ამან ჩაშალა შეთანხმება. თქვენ ხედავთ, ამხანაგე- ბო, თუ როგორ უჯაშუშებდენ ერთი მეორეს მეგობარი მოკავშირეები, თუ როგორი ეშვი ეპარებოდათ ერთი მეორეში და თუ როგორ ლამობდენ ისინი ერთი მეორის წაქცევას. როცა რუსეთთან შეთანხმება ჩაიშალა და როცა ლოიდ-ჯორჯის კაბინეტი დაე- ცა, ინგლისმა და საფრანგეთმა რო- ლები გამოაცვალეს, მაგრამ ერთი მეორეს წინააღმდეგ ინტრიგების გა- ნაგრძობდენ. თქვენ გახსოვთ, ამხანა- გებო, თუ როგორ ცდილობდა ლოიდ- ჯორჯის მემკვიდრე—კერზონი ბრი- თანეთის საეგპტო ხელშეკრულების ჩაშლას, თითქოს, ერთის შეხედვით საფრანგეთი უნდა მისალმებოდა ამას და უნდა ეთქვა: „როგორც იქნა თქვენ, ძვირფასო მეგობარო, დადე- გით ჩვენს თვალსაზრისზე“,—სრუ- ლიადაც არა! როგორც კი კერზონი გადავიდა შეტევაზე საბჭოთა რუსე- თის წინააღმდეგ და დაიწყო იარა- ღის ჟღარუნი, საფრანგეთმა ჩასდო ხმალი ქარქაშში და დაუწყო არში- ყობა საბჭოთა რუსეთის. ინგლის-რუ- სეთის კონფლიქტამდი რუსეთის წი- თელ ჯვარს არ აძლევდენ საფრანგეთ- ში შესვლის ნებას, მაგრამ რო- გორც კი კერზონმა ულტიმატუმი გაუგზავნა რუსეთს, პუანკარემ კა- რები გაუღო რუსეთის წითელ ჯვარს. ინგლისის მეორე მეუობარმა და მო- კავშირემაც, მუსოლინიმ, უყალატა თავის მოკავშირეს: როცა ინგლის- რუსეთის კონფლიქტმა უმაღლეს წერტილს მიაღწია, მან მოსკოვიდან გამოიწვია თავისი ელჩი იმის შემ- დეგ, რაც მან მონაწილეობა მიიღო საბჭოთა რუსეთის წინააღმდეგ გა- მართულ ინტრიგებში, დაიწყო ინ- ტრიგები ინგლისის წინააღმდეგ. ეს ინტრიგები ეხებოდა ეგვიპტეს, ინდო- ეთს, ჩინეთს და სხვა ქვეყნებს. ამ- ხანაგებო! ეს არ არის ფანტაზიის ნაყოფი, ეს ფაქტები არიან, ეს ფაქ- ტები ნათლად გვიჩვენებენ, რომ ბურ- ჟუაზიული სახელმწიფოების ინტერე- სები ერთმანეთს ეწინააღმდეგებიან, რომ ისინი ერთმანეთს ეძებენ ფეხის ამოდგმის ადგილს, ერთმანეთს ეძებენ ბაზრებს, ერთმანეთს ეძებენ ნედლე- ულის წყაროებს, ერთმანეთს ეძებენ ახალ ბანაკებს, ერთმანეთს ეძებენ ახალ მოკავშირეებს. ამ ინტრიგების ნიადაგზე ხდება ახალი ომები,

ეროვნული ბიბლიოთეკის ახალი შენობა

ეროვნული ბიბლიოთეკის ახალი შენობა

ეროვნული ბიბლიოთეკის ახალი შენობის მშენებლობა 1914 წელს დაიწყო. ომის გამო მშენებლობა შეჩერდა და 1921 წელს განახლდა. ახალი შენობა 1923 წლის 1 ოქტომბერს გაიხსნება.

ეროვნული ბიბლიოთეკის ახალი შენობა

ეროვნული ბიბლიოთეკის ახალი შენობა ქალაქის ცენტრში, ვერის ბაღის მახლობლად, ორ ქუჩაზე გადის. მისი ფასადი 46 მეტრია, სიგრძე 29 მეტრი. შენობა სამ სართულიანია. ცენტრალური ნაწილის სართულების სიმაღლე 5 მეტრია, ფრთების — 4 მეტრი. ფრთების სიგრძე 20 მეტრია.

ბიბლიოთეკის ახალი შენობის პროექტი 1913 წელს დამტკიცდა. მშენებლობა 1914 წელს დაიწყო. ომის გამო სამუშაოები 1916 წელს შეჩერდა. 1921 წელს მშენებლობა განახლდა. ახალი შენობა 1923 წლის 1 ოქტომბერს გაიხსნება.

ბიბლიოთეკის ახალი შენობა ორ ნაწილისაგან შედგება: ძველი და ახალი. ძველ ნაწილში ბიბლიოთეკა 1914 წლამდე იმყოფებოდა. ახალ ნაწილში ბიბლიოთეკა 1914 წლის ივნისში გადმოიტანეს. ძველ ნაწილში ახლა ბიბლიოთეკის ადმინისტრაციაა, ხოლო ახალ ნაწილში — ბიბლიოთეკის ფონდები.

ბიბლიოთეკის ახალ შენობაში ერთდროულად 1 000 მკითხველი დაეტევა. ბიბლიოთეკის ფონდებში 1 500 000 წიგნი და ჟურნალია. ბიბლიოთეკის ფონდები ძველ შენობაში ოთხ სართულზეა განთავსებული. ახალ შენობაში ფონდები ექვს სართულზეა განთავსებული. ბიბლიოთეკის ფონდების ნახევარი ახალ შენობაში 1923 წლის 1 ოქტომბრისთვის გადმოიტანეს. დანარჩენი ფონდები 1924 წლის 1 იანვრისთვის გადმოიტანეს.

ბიბლიოთეკის ახალ შენობაში ელექტრონათურებით განათებული საკითხავი დარბაზია. ელექტრონათურების სინათლე ისეთია, რომ მკითხველს თვალები არ დაეღლება. ელექტრონათურების სინათლე ისეთია, რომ მკითხველს თვალები არ დაეღლება. ელექტრონათურების სინათლე ისეთია, რომ მკითხველს თვალები არ დაეღლება

ორშაბათი, 4 ნოემბერი, 1924 წ. № 20

ბათუმის ბიბლიოთეკის ამბავი

ბათუმის ბიბლიოთეკა 1921 წლის აგვისტოში გაიხსნა. ბიბლიოთეკის ორგანიზაციის საქმეში დიდი მონაწილეობა მიიღო ბათუმის ინტელიგენციის ნაწილმა. ბიბლიოთეკის ორგანიზატორები ცდილობდნენ ბიბლიოთეკა ბათუმის კულტურული ცხოვრების ცენტრად გადაექცია. ამ მიზნით ბიბლიოთეკა ხშირად აწყობდა ლიტერატურულ საღამოებს, ლექციებს, მოხსენებებს. ბიბლიოთეკის ორგანიზატორები ცდილობდნენ ბიბლიოთეკის ფონდის შევსებას. ბიბლიოთეკის ფონდი 1921 წლის ბოლოს შეადგენდა 10 000 ტომს. ბიბლიოთეკის ფონდის შევსებაში დიდი დახმარება გაუწია ბათუმის ინტელიგენციამ